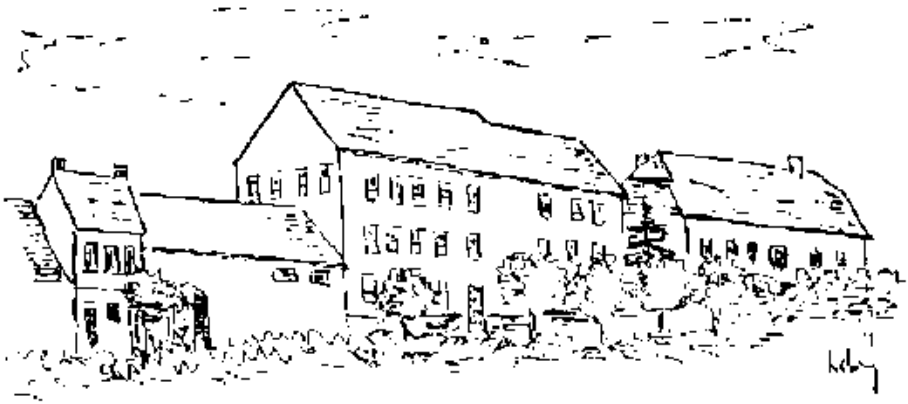
Základní škola
a
Mateřská škola
Bělčice

školní rok
2016/17

1. třída

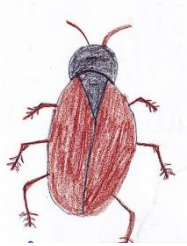
V září chodím do školy,
doma dělám úkoly.
David Vlček

V říjnu chodím
na výlovy rád,
s rybami jsem
kamarád.
Štěpán Cipra

V listopadu
suché listí shrabu.
Barbora Milurová

V prosinci a lednu
sáňky z půdy zvednu.
Štěpán Čížek

V únoru narozky
slavím,
sněhuláky ráda
stavím.
Eliška Čiperová

Březen ráda mám,
sněženky již nalézám.
Klára Šamuláková

V dubnu šlupem holčičky,
skáčou jako žabičky.
David Havlíček

V květnu
na hřiště rád vběhnu.
David Mašek

V červnu jsem se narodila,
rostla bříza bílá.
Amálka Kubíková

V červenci a srpnu
na kole rád sednu.
Vojtěch Janoušek

Tatínek a maminka

Tatínek náš jednou
našel houbu bledou.
A houba mu řekla,
že svou chutí zbledla.

Velká chutná pečínka,
upekla ji maminka.
Velká hezká květinka,
to je naše maminka.

Vítek Burian, 2. třída

Jaroslav Švejda, 4. třída

Přání

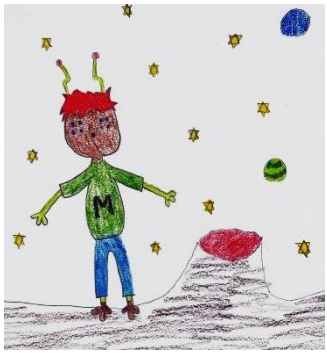
Své mamince bych přál hrníček s kávičkou.
Pro mého tatínka bych chtěl dřevěný domeček.
Moje babička by si zasloužila hodně štěstí a zdraví.
Dědeček by potřeboval pevné zdraví.
Mí sourozenci by užili hodně peněz.
A co já? Přece airsoftku.

Matěj Vrbský, 5. třída

Tereza Fiřtová, 2. třída

Marťánek

Eliška Krejčí, 2. třída

Můj Marťánek pochází z planety Marťanská republika. Jmenuje se Pepík a je mu 1523 let. Je velký asi 10 metrů a je tlustý. Má hlavu jako míč a hnědý obličej. Má osm fialových očí, malý černý nos, kulaté uši a červené vlasy. Jeho nohy měří zhruba 1 metr a ruce 2 metry. Nosí marťanský oblek a je zajímavý velkým písmenem M na hrudníku.

Ondřej Kreuz, 4. třída

Tereza Fiřtová, 2. třída

Pejsek Tafi

Náš pejsek je malé zvířátko. Kožíšek má bílohnědý. Na oválné hlavě má špičatá ouška. Oči jsou hnědé jako med. Chodí tiše po měkkých tlapkách, které jsou obaleny polštářky. Vystrkuje z nich malé drápky. Na konci těla mává krátkým ocáskem. Dovede hlídat dům. Tafi je skvělý kamarád.

Kateřina Švecová, 3. třída

Alex Mucha, 8. třída

Babička

Moje milá babička
je veselá kopička.
Práce se nic nebojí,
všechny zkoušky ustojí.

Dobrý oběd navaří
vždy s úsměvem na tváři.
Sladké těsto zadělá,
buchtičky vám udělá.

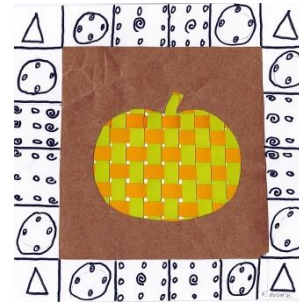
Od jara až do podzimu
na zahrádce kypří hlínu.
Každá nová kytička
rozzáří jí očička.

S tetou Annou po obědě
na procházky chodí denně.
Pak uvaří kávičku,
pohovoří trošičku.

Tomáš Ježek, 6. třída

Jana Šlehubrová, 6. třída.

Filip Hudák, 6. třída

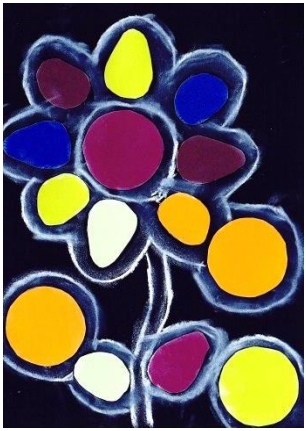
Velikonoce

Bylo jaro a rostly proutky. Jednoho dne se vydal Martrin Cibulka na proutí, protože si chtěl uplést pomlázku. Měl mladší sestru Kristýnu, kterou chtěl vyšlupat. Když už natrhal dost proutků, vrátil se domů a začal vyrábět pomlázku. Jakmile Kristýnka viděla tu velkou pomlázku, tak ji zlomila. Martin byl velmi rozzlobený. Jeho první pomlázka a byla hned zničená. Maminka mu tedy koupila jinou. V den, kdy se šlupalo, chtěl Kristýnu vyšlupat tak, aby ji to bolelo. Když ale sestru viděl plakat, pochopil, že se bála té velké pomlázky. Lehce ji vyšlupal a ona mu s úsměvem dala čokoládová vajíčka. A tak Martin i Kristýnka měli hezké Velikonoce.

Adam Vejšický, 5. třída

Jana Šlehubrová, 6. třída

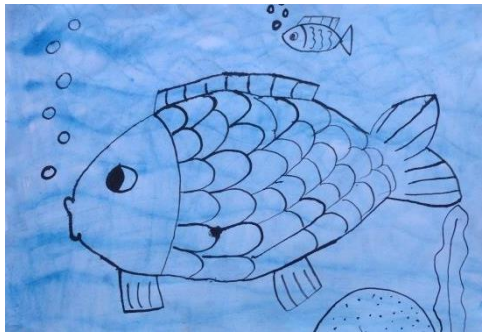
Milan Mach, 7. třída

Květinářství Elina

Květinářství Elina,
denně čerstvá květina.
Růže, tulipány, narcisy
okouzlí vás navždycky.

Michaela Hroníková, 7. třída

O chudém rybáři

Veronika Šamuláková, 4. třída

Jeden rybář každé pondělí chodil na ryby, ale nikdy nechytil zlatou rybu, kterou si přál odmalička. Až jednou rybník zmizel a druhý den tam zase byl. Bylo to hodně divné, tak tam zůstal celou noc. Uviděl zlatou rybku, která svítila tak moc, že to rybáře oslepilo. On totiž vždycky ten rybník zmizel, protože ta rybka nebyla obyčejná. Byla to mořská panna. Jednou ho panna viděla, zamilovali se a byli spolu do smrti.

Valérie Viktorová, 2. třída

Přátelství pejska a kočičky

Jednoho červencového dne svítilo sluníčko. Na dvorku u psí boudy odpočíval pejsek. Jmenoval se Eda. Byl celý černý a pod bradou měl bílou lysinku. Když šel někdo kolem domu, ani se Eda nezvedl, aby upozornil, že se někdo blíží. Najednou se po chvilce před ním objevila kočička. Bylo to ještě koťátko a chtělo si hrát. Eda zpozoroval, že není na dvorku sám. Koťátko se přiblížilo k jeho misce, a to Edu zvedlo na všechny čtyři nohy. Než aby se s někým o žrádlo podělil, raději misku vylízal. Trvalo to několik týdnů, než si na sebe zvykli. Dnes jsou Eda s Micinkou velcí kamarádi. Bydlí spolu v jedné boudě a společně si pochutnávají z jedné misky.

Jaroslav Švejda, 4. třída

Kadeřnictví

Naše malé kadeřnictví
ostříhá vás na ježka.
Tento účes má i ráda
naše krásná holička.
Tam na rohu na náměstí
stojí naše kadeřnictví.
A když si nás zavoláte,
jiné pak už nehledáte.

Monika Lišková, 7. třída

Tereza Švejdová, 9. třída

Tereza Kumherová, 7. třída

Coca Cola

Coca Cola černá je,
má hodně energie.
Hodně cukru má
a všem nám chutná.
K jídlu je to nejlepší
a chuť vždycky vylepší.

Karel Chaloupka, 7. třída

Když jsem byl miminko

Když jsem byl miminko,
plakal jsem jen malinko.
Maminka mě pochovala
a dudlík mi pak schovala.

Měl jsem rád medvídka
od strýčka Jeníka.
Teď už jsem velký kluk
a poznám i lesní buk.

Kristýna Kumpová, 5. třída

Lucie Mašková, 6. třída

O hodném pejskovi

Bylo jedno město. V tom městě žil chlapec s maminkou a tatínkem. Malý chlapec měl jméno Tomášek. Tomášek si vždycky přál hodného pejska. Ale tatínek s maminkou mu ho nechtěli dovolit. Jednoho dne byl Štědrý večer. Zvonek zacinkal a Tomášek běžel ke stromečku. Pod stromečkem našel veliký dárek od Ježíška. Rozbalil ho a v něm byl pěkný pejsek. Tatínek s maminkou nemohli nic dělat, a tak si pejska nechali. Jmenoval se Písek. Byl malý a poslušný. Měl rád Tomáška jako vlastní život. Jednou k nim přijela babička z Kolína. Tomášek jí pejska Píska ukázal. Babička byla šťastná. Písek se stal mazlíčkem všech.

Tereza Fiřtová, 2. třída

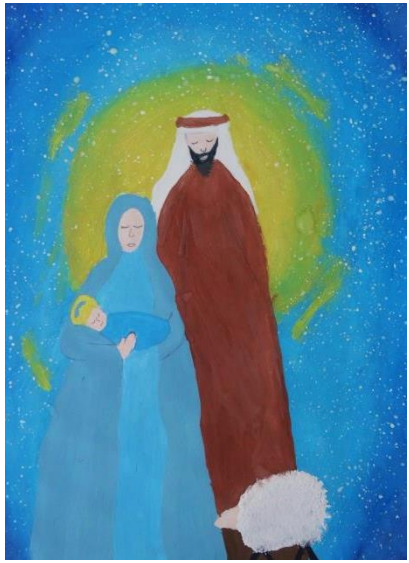

Patrik Krstev, 7. třída

Zima

Už je zase zima,
to bude velká psina.
Na sáňkách se povezu
a pak spadnu do sněhu.
Každý den sněží
a náš pejsek běží.
Od sněhu jsou bílé
jeho pacinky líné.

Kristýna Kumpová, 5. třída

Eliška Stahlová, 9. třída

O sněhové vločce

Byla jednou jedna vločka. Jmenovala se Agátka. Tak ji pojmenovala holčička, které spadla na nos. Trochu ji to studilo, ale byla statečná a vydržela to. Vločka se holčičce moc líbila. Vzala si ji do ručičky, ale vločka se rozpustila. Dívenka se rozplakala. V tu chvíli jí na nos spadlo několik dalších vloček. Holčička byla překvapená a radovala se. Vločky se sypaly jedna za druhou. Za chvíli jich bylo tolik, že z nich děvčátko postavilo sněhuláka.

Rozálie Kubíková, 4. třída

Anna Vaňáčová, 8. třída

Jakub Matěj Šátava, 8. třída

Tomáš Ježek, 6. třída

Zázračná vločka

V jednom městě na náměstí bydlela se svou maminkou a tatínkem krásná osmiletá holčička jménem Eliška. Ta věřila na zázraky. Věřila, že se její sestřenice Kačenka uzdraví. Když jela k nim, narazila totiž do stromu. Naštěstí měla jen něco s rukou. Jednou šla Eliška ven a spadla na ni sněhová vločka. Ale ta vločka byla modrá, nerozpustila se a promluvila na ni lidským hlasem: „Prosím tě, neházej mě na zem, jinak zahynu. Když si mě necháš, propůjčím ti na den svou kouzelnou moc.“ Eliška přikývla, a tak získala kouzelnou moc. Byla šťastná, protože měla šanci pomocí kouzel uzdravit svoji sestřenici Kačenku. Eliška sbírala bylinky, kupovala různé léky, míchala čarovné nápoje. Jakmile uběhl den, Eliška ztratila kouzelnou moc. Dokázala však Kačenku uzdravit. A vločka? Ta létala po světě, a když přišlo jaro, tak se rozpustila.

Anna Puškárová, 4. třída

Valérie Viktorová, 2. třída

Michaela Chvátalová, 3. třída

Kdybych nebyl člověkem, tak bych chtěl být .....

(odpovědi žáků 8. třídy)
tabulí, protože by se na mě všichni dívali.

Jakub Vejšický

leguánem, jelikož když spadne z 15 metrů, tak se mu nic nestane.

Pavlína Švejdová

mouchou, poněvadž bych mohla letět kamkoliv. Cestovala bych po celém světě a ještě by se za mnou lidé otáčeli.

Anna Vaňáčová

stromem, protože stromy mají všichni rádi. Ty totiž jen stojí a poslouchají. Dožívají se vysokého věku a hodně toho zažijí.

Martin Vácha

delfínem, neboť je vždy veselý a roztomilý. Umí také pěkně skákat ve vodě.

Alexandr Mucha

Atlantidou, poněvadž by mě každý chtěl najít. Byl bych známý po celém světě a slavný.

Mirek Spálenský

kocourem, jelikož se příliš nenadře, celý den jen leží a spí. Když se probere, nasytí se a zase odpočívá.

Jakub Matěj Šátava

Nikdo není dokonalý

Existuje vůbec dokonalost? Znáte někoho, o kom si všichni myslí, že je dokonalý? Já jsem tedy ještě nikoho takového nepotkala. Každý jsme totiž odlišný a podle mého přesvědčení nelze najít člověka, který by se zavděčil všem. Každý z nás má v hlavě svoji představu o tom, co je dokonalé. Někteří lidé se příliš snaží být dokonalí, ale mnohdy si svou přehnanou snahou všem se zavděčit jen své okolí znepřátelí. Nikdo však není dokonalý a právě v té odlišnosti vidím určitou dokonalost. Není přece nádherné, jak jsme každý jiný? Máme různé zájmy a chování. Nechtěla bych žít ve světě, kde by byli všichni stejní a dokonalí. Líbí se mi pestrý a odlišný svět. Někdy zrovna ten, kdo je od vás tak odlišný, může být tím nejbližším přítelem a velkou oporou.

Erika Maradová, 9. třída

Filip Sadílek, 6. třída

I v běžném životě se dějí zázraky

Alice je devítiletá holčička, která žije sama s maminkou na menším statku, musí tedy zastat spoustu práce. Nikdy vlastně neměla moc času přemýšlet o tatínkovi. Věděla jen, že rodiče se rozešli ještě před jejím narozením. Maminka jí nikdy ani neukazovala fotky tatínka, a když se začala Alice vyptávat víc, vždy ji něčím odbyla.

Během letních prázdnin jela Alice navštívit babičku Martu, která žila ve velkém paneláku na okraji Prahy. Babičku měla moc ráda a stýskalo se jí po ní. V bytě však vydržela jen chvíli. Po několika dnech trávila téměř celé odpoledne v nedalekém parku. Tam mohla trhat květiny a plést věnce. Ze všeho nejraději ale lezla po stromech. Jednou se však stala nehoda. Na jedné z nejvyšších větví jí sklouzla noha, Alice spadla a hlavou se praštila o vysoký kámen. Naštěstí někdo zavolal hned pomoc a Alice byla převezena do nemocnice. „Je v komatu, a to, kdy se probere, nemůžeme přesně určit. Může to být ještě dnes, ale může to trvat i týdny nebo měsíce," oznámila zdrcené babičce Martě zdravotní sestra. Babička se se smutkem v očích zadívala na Alici a pomyslila si, jak se teď asi její vnučka cítí.

Alici bylo vlastně příjemně. Vybavovaly se jí všechny krásné vzpomínky a pocity. Muselo to být už dávno, Alici byly totiž asi jen tři roky. Hrála si na půdě ve staré dubové skříni a v jedné ze zásuvek objevila hnědou nepopsanou krabici. Nejprve se do ní nemohla dostat, ale nakonec se jí to podařilo. V krabici našla mnoho fotek, na kterých byla maminka s velmi sympatickým mužem. „To je určitě tatínek," napadlo Alici. Stále dokola si fotky prohlížela, jenže pak uslyšela kroky na schodech. Do

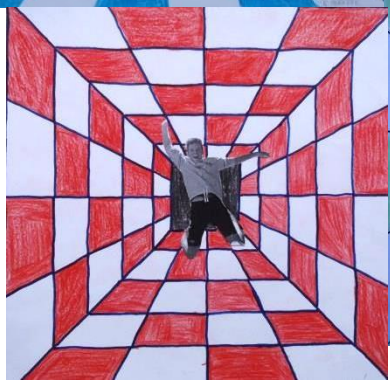
dveří vstoupila maminka, Alici vyhubovala a fotky odnesla.

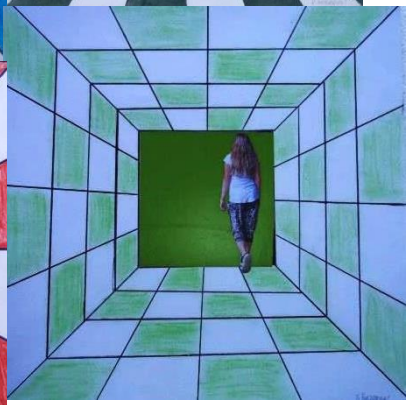
Po třech dnech se Alice probudila. Vůbec netušila, kde je. Pamatovala si jen, jak padá dolů. Rozhlédla se a spatřila lékaře. Usmála se. Byl to její otec! Věděla to jistě. Když se mu to snažila vysvětlit, on jí nevěřil. Myslel si, že Alice blouzní. Jakmile se v nemocnici objevila maminka, ukázalo se, že je všechno pravda. Její otec neměl ani ponětí o tom, že se Alice narodila. Když si rodiče vše vysvětlili, rozhodli se žít spolu. Alice byla šťastná a začala věřit na zázraky. Vždyť jeden jí přivedl tatínka!

Kateřina Bobková, 9.třída

Vojtěch Pekárek, Kateřina Bobková, 9. třída, Jakub Vejšický, Tereza Švejdová, 8. třída

Výsledky našich žáků v olympiádách a soutěžích

Kateřina Bobková, 9. třída
1. místo v okresním kole Konverzační soutěže
v německém jazyce, postup do krajského kola (5. místo)
1. - 2. místo v okresním kole Fyzikální olympiády,
postup do krajského kola
4. místo v okresním kole Konverzační soutěže
v anglickém jazyce
4. místo v okresním kole Zeměpisné olympiády
5. místo v okresním kole Chemické olympiády,
postup do krajského kola

Michaela Hroníková, 7. třída
1. - 2. místo v okresním kole Archimediády

Martin Vácha, 8. třída
4. místo v okresním kole Fyzikální olympiády

Jakub Vejšický, 8. třída
6. místo v okresním kole Fyzikální olympiády

Patrik Krstev, 7. třída
7. místo v okresním kole Konverzační soutěže
v anglickém jazyce

Tomáš Ježek, 6. třída
8. místo v krajském kole soutěže Eurorebus

Anna Vaňáčová, 8. třída, Barbora Opavová, 7. třída

Podzimní atletika v Blatné

Ludmila Karlíková, 9. třída
1. místo ve skoku do dálky

Vojtěch Vrána, 7. třída
2. místo ve skoku do dálky

Karel Chaloupka, 7. třída
4. místo ve skoku do dálky

Dominik Průcha, 9. třída
4. místo v běhu na 60 m

Výtvarná soutěž Příroda Blatenska
Blatensko pohodové

Erika Maradová, 9. třída
2. místo v kategorii 8. – 9. třídy ZŠ, jednotlivci

1. třída
čestné uznání v kategorii 1. - 2. třídy ZŠ, kolektivy

Erika Maradová, 9. třída, oceněná práce

1. třída, oceněná práce

Perličky ze školních lavic

Děti z 2. třídy vybíraly odpovědi na kvízové otázky na téma Bezpečnost v přírodě a bezpečnost doma.

Co nesmíme dělat v průběhu bouřky?
C. Jíst pizzu.

Co nesmíme zapomenout při dlouhém pobytu na slunci?
B. Měkké lehátko, abychom měli pohodlí.

Jaké houby v lese sbíráme?
A. Sbíráme houby s hnědým kloboučkem.

Můžeme do zásuvek strkat prsty nebo různé předměty?
B. Ano, pokud si navlékneme zimní rukavice.

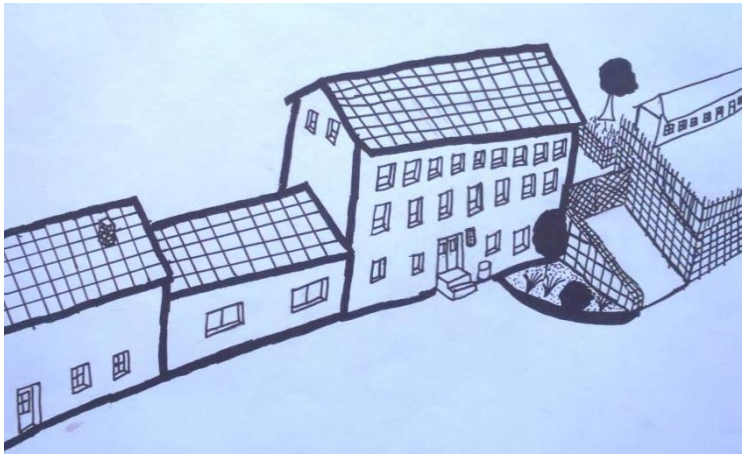
Proč se těšíme na prázdniny

P – povalování, pojídání, plavání
R – relax, rámus, radost
Á – alergie na školu končí
Z – zábava, závody, zlobení
D – dobrodružství, dovolená
N – neučení se, nicnedělání
I – internet, iPhone, inteligence
N – nápady, notebook, nuda
Y

6. třída

Monika Lišková, 7. třída

Vilém Viktora, 5. třída

Škola

Nechci chodit do školy,
musím dělat úkoly.
Kdybych úkoly nedělal,
tak by mi táta nařezal.

Vítek Burian, 2. třída

Školní družina

Do naší školní družiny chodí děti rády. Odpočinou si tu od školní práce, hrají si, zpívají, cvičí, vyrábí nebo jezdí na výlety. Paní učitelka Drahomíra Heverová často ve spolupráci s paní knihovnicí Věrou Vaňáčovou – Maškovou pořádají pro děti i další zajímavé akce. Patří k nim i Drakiáda

nebo nocování ve školní družině.

Výlet do Farmaparku

Dne 8. 6. 2017 se vydaly děti z bělčické mateřské školky na celodenní výlet do Farmaparku v Soběhrdech. Po delší cestě autobusem jim byl odměnou rozsáhlý areál krásné přírody. Zde si mohly prohlédnout spoustu zvířat, např. kozy a ovečky, ale také velblouda či vodního buvola. V areálu se nacházelo i mnoho zajímavých atrakcí. U dětí měla největší úspěch obrovská trampolína, na které se pěkně vyřádily. Poté následovalo zasloužené občerstvení, které dětem na výlet připravily paní kuchařky. Domů se všichni vrátili spokojeni a plni zážitků.

mateřská škola

Škola v přírodě – Kovářov

Inspirací pro letošní školu v přírodě bylo lovení bobříků ze známé knihy J. Foglara „Hoši od Bobří řeky.“ Během celého týdne mohli žáci plnit „bobříky“ např. mlčení, odvahy, mrštnosti, času, plavání, záchrany, dobrých činů… a také paměti. Tohoto „bobříka“ jsme využili při celodenním výletě na Stezku v korunách stromů. Při výstupu na vyhlídkovou věž si děti četly poučné informace, které následně využily při testu paměti.
Rádi bychom se s vámi podělili o odpovědi na jednu z otázek. „Z jakého dřeva byla stezka postavena? „ Správná odpověď: „Douglaska“. Odpovědi dětí: Chropa, Dlogavé, Dubovského, Doublaska, Dragoves, Doubravského, Doubles, Dougleska, Dounglaska, Gandaska, Doubského.

Kam se rozejdou deváťáci

Josef Bartoš
SOU Blatná, Opravář zemědělských strojů

Kateřina Bobková
Gymnázium Příbram

Kateřina Kočí
Gymnázium Příbram

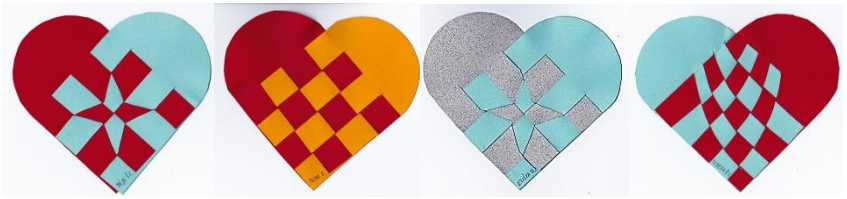
Erika Maradová
SŠ Horažďovice, Grafický design

Vojtěch Pekárek
VOŠ a SPŠE Plzeň, Elektrotechnika

Dominik Průcha
SOU Blatná, Autoelektrikář

Eliška Stahlová
SOŠ Blatná, Obchodní akademie

Ludmila Karlíková
SOŠ Blatná, Obchodní akademie

Pavlína Švejdová, 8. tř., Josef Bartoš, Eliška Stahlová, 9. tř., Tereza Švejdová, 8. tř.

Valérie Viktorová, 2. třída

Eliška Krejčí, 2. třída